

בפרק ד' בא סייר "מגנוליה רותי" על סיומו. כל הימגללים" נסגרים, וכל הביעות שילו בפרק א' מצאות סופו אושם בתדרון. גם בסמכוותם ובסמנטים צעירים אחרים פרק ד', דומה לפרק א', הוו מבוגינות התונן ווון בחטאמה ומחלמה שלשלמים עיני הפלרים ההלל והה, מגילת רות כולה בונום סימני, ושכם שראינו בו פרקים ב' ראי, קו הדבר לבני פרקים א' ו'ד', פרק אי מותחין במלואו (ז' ו' 18; י' 19; י' 22) ומסתיים בפרק ג' (ז' ו' 22; י' 22).

בהצגת שתי תമונות (ז' ו' 13; י' 12-13) ומסתיים בפרק ג' (ז' ו' 22). פרק אי מתרחיל בבלילה של דמיות משפחחת אלימלך, אשר חולכת ומצטמכתה בשל מקרי מות או עזיבת, ופרק ד', מתואר את משפטה עת "ענמי וויהי" חזהלתן וומרתנות על ייה נישאים עם בעז, לזרת עבד והשיטשלות הזרות מעבד עד דוד. בפרק אי בפרק ד' עלה דמות אשר עירק תפkir החוא או על הפרקי מרבית אהותה. כזה הוא תפkirה של נערת בפרק א' (ז' ו' 14), וכזה הוא תפkir של הנайл הקרים בפרק ד' (ז' ו' 18). ערtha, בחסכימה לשוב למואט, אוחזי שרידיה הרבים של ענמי, מיצגנת את ההונגהנה התסבירה והשכירה, וכן הנайл הקובוב בסרחות גלאל את רוחה מהמשש "יק ישאות את נטלתי" (ז' ו' 19). בחשואה לעתפה בליטות רות במשמעותה הגלית גילה לעמיה, לעמיה ולאללה, ובחשואה לנайл הקרוב בוטח באיא אוניביטו ובסדרו, שהשואת מוסכים לנלאו את רות אשת מהלו, יהוד עם הלקת השורה אשר לאיליכל ולביבי. החשואה בין רות רות, ובין הנайл הנקוד לבבו בינו, אימה באיה להשאות בון דמות שלילתיה עד סממוים אורוניים ומשותפים בין שני הפרקים. הדמיות מהלו וכלו ותפעום בסדר גיאסמי (ז' ו' 19).

כמו כן בשני הפרקים מופיעה "מקהלהלה" אי' 19; י' 17; י' 14-15, י' 12-11, י' 13. אשר על תמיידה הסטרוי ידבר בתרשם, במהלך נינה פרק ד'. הזמין הצעורי בין פרקים אי' וידי מצעבעיגס, כאמור, על התאמאה והשלמה בתוכננו של שע הפקידים. פרק אי' הולעת את בעתוון הכלויות והמשתגיויות של עמי רות, ובפרק ד' בבראו בעיות אלו על מתרנען.

עלאולי יהוד מז'יידק שבצע נקם באן הפסס ערמותי כדי נירום לנאל שיסרב לאלטקהות און רות לאשה. שיל האברת אללה השדרת, בפיניה הששייניה, בסנון של "אבל" או "דעל" (ק), נתנה לשומע את הרוושם שhortos הפנינה העטקה שוחבה בפניהם הראשונה, ואכן והוא השנייה באלה להווע אונדא העטקה שוחבה בפניהם הראשונה, ואכן והוא כבונונו של בעז מתיאור דרד חדן ומונן (א-ג). יתכן שהחגנת דברי בועז בשתי הוצאות בז אורה ז', מטרתנו להגדיש ולحدد את התהונת שהוואיל היה מוקן

וישיבם נזנאות. וכך נסעה לפיסקה ש- “ענד אוח ענאה”. הולכת ריבכ' עט לאשאלה השדרה. בתקופה שכ' יכול “לרכך” אותו, כדי שאחר כך אליל יסכים גם סדרנו תחוויות על מס את ישרו וצדקנותו של רות. לוי תושבה זן ואיטרנו הולכות בפינוי רהארשותה, בזע לא העזנו גלויאל את רות. גלויאת התשובה העשוייה, בזע לא העזנו גלויאל את רות. בשול החשו שמא סיכם הונאל לחצנעו זן, והוא יאנד בעניא את הסכל. (ז) בזע נזנאות רות לעניינה השלאה (ז). מישפטה דחוית עזיניה של רות לעניינה השלאה (ז), מישפטה דחוית עזיניה של רות לעניינה השלאה (ז), מישפטה דחוית עזיניה של רות לעניינה השלאה (ז).

କାନ୍ତିର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାନ୍ତିର
ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାନ୍ତିର
ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାନ୍ତିର
ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାନ୍ତିର

ੴ ਪ੍ਰਾਤਿਸ਼ਥਾ

卷之三

卷之三

三

הבר, פון פון

רשות משדייבר על עניין התרבות.

ମାର୍ଗିକା କେନ୍ଦ୍ର ରେ ଉପରେ ଏହା କିମ୍ବା ଏହାର ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଏହାର ପରିଷଦକୁ ଏହାର ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଏହାର ପରିଷଦକୁ ଏହାର ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଏହାର ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା

טדים לומדים עתלאַס (לע' 8) דיאנאר אונטער רהינער זונטער לאָלמאָן אלְדֵרְלְאָס!

卷之三

מו התייאר של השקם באזום כבלוי (ז) וכן מזויאו הטוקס והטפכאי של העברת האובייטים הוגאל לבני – לאטלו עטלו (א). או לחודס בונדראות מיהו חשלוף את עילא החלק בעליון זה. דעתו לא הארר שבעז נתן לנו אלו. את נעליו מסתמכת כראאה על תערתו, תחומרתו או תומכו. אטלו עטלו (ב). ואיל דעת תארה, ר' יירחה, היא מהעוז שתקונה גוזו עירובין" רשות רבא (ז). ומסתברות ננראה על תיאור מוצאות ההליכא שהייגאל לטון לבצעו". מסתברות ננראה על תיאור מוצאות ההליכא שבבדרים כייה (ז-ט). לפעה מהלצת געלו של היבם המיסות לשאת את המת, זוויגו געלו של תמר-בר אפרזר גם לרצות הסבר שלישוי ליישוף מעלה" (ט). לפעו בעז שפל לאאת שבדמים כiya: הילז'ה געלו פאנל לטל' ומולאמ' כיא (ט). בזיגוד למוצאות ההליכא שבאקט הילצית הוגאל גענו התמלות ביריקת והחשפה מלילית, הרי טקס שליחת הנעל שבסמגילדת רות (ז-ט) והוא סקט גיטרלי שמשמעוועדי הרודה ריא העברת זרכוות.

לאחר סיום שליחותה הנעל, מזכה בה גני הרים והעם על קיומו את חילקה
תשחה של אלימלך ואות המובילה והוא קורא אותן לעוזת. בצדיו על

קניזיות רהט, מדגש עזבונו של איזה עם רוחת המ לשם מעוזה, כדי להקלים את שם תמתה מהללו לעיל גהה לתוך:

କୁଣ୍ଡଳ ପାତାରେ ଦେଖିଲୁ ମହାନୀତି କଥାରେ କଥାରେ (୧)

ପ୍ରକାଶକ

יש אלי ינסיו לעשוה הרמוניזציה בז' והז' היגיינה רות בז' מכוורת
היבום שבגורורה להשתלה עין לעיל, עמי, 29-28).

ויסום לשימושם המורוד במללים **אלל** פְּנֵי שֶׁבְּרִקָּעַן, שבל אודו מילא **אלל** בתקופת הנאות. "גאל" מופיע בסיסוקים 4 ו-6 בדרכיו של בווע בדרכיו של מתקשר הנאות. גאל מופיע בהקשר של עשיית רסס וטס התייחסות המתוים בתקשר וגואל. גואל מופיע בהקשר של העשיית רסס וטס התייחסות המתוים בתקשר של החוללה לקוותה את הלקות השודה של המונא או את אשתו, כו', להקים את שם המהן נחלתו. ואיל' קונה מובן העברת ראש חיקית העשיה בגין עדים. חורש ק.נה. מופיע בדרכיו של גואל לknות את שדה אלטול ולמצוא רכישת הרקית בתמייניהם (4), בדרכי הינוור **קונה** לוד הוגן והקרוב בנט שלייטה העיל (8), ובכחורתו ההגיגית של בווע הודיים על הריכשה

טרכז עסניאלה

- 63 -

טרכז עסניאלה רט

עיקר התהירוסותם של הוקנין היה לא בתיו, לא איכאום, לא שעתיה שעמידה לעמוד מנסנישאיו של ברו, והפלגנו דבראי איכאום לא נבעת זו. לברלה יש מבנה מאסאי. הילתה דורה לסופו, והאוכרים שבוי מופיעים בסדר זהה: אש — יוט — עזע — באה — אשע. לבכמה שלושה תלקים: בתהלה מתברכת רות אונגען, ואגבך מתרבד יהו של בעז, ואגבך מתרבד בעז ברכה מירחאת (ז'ו). הרכבת מעלה ומובילה את המשם רחל, והוא תמר במתנת לרות, ואת "בית ירושאל" יוביית פאל"י במתנת לביה בעז שורש שעדר להיבנות.

¹¹ מילון האנגלי אשר יזכיר יהוה לא מין הענברת תרבותה: (11,12).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ପାତାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

سیاہ کلہ سانچے بانٹے ہوئے ملے

"ברכת הרכבת הגדית".

କେ ଲାଗୁଳି କ୍ରମିକ ଦିନରେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ

ପ୍ରକାଶକ

"עשה הילי" משמע לכך מון הסתם יהעלא' (השווה דברים, ח' 16). טبعו הוא

ב. תמהונה ב': יישואיה רוה ומשע ליפורת העד נס-
תבנוננה ונטרים התעלמים על חליליה והסתירם בסרטים אל-סיטרים. סיפור
ההעניהם אל הדריכים מאחריו ייושר בסען, מסתiens מוקדם יותר, אך שהטעלים נסרים בסודו מון

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

להלך על פה אב מורה

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

המלה לא-^{אַלְפָא}, רתקימה או ^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} נווגה להפרת שם כמללה הפטחה הסבר לא-^{אַלְפָא} במללה המתארת את האמירה של השוכנות. בהתאם לכך יוגב פטוקנו: שהשעננות קיראו ילד שם והקימו בקדם למתיים (אלילימל), למלחו ולכלולו, והתobar ב-^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} אומץ לעוד עמי. התבונב מושך ומצבע, לו שער, בסם רוח ובודע, והוא ב-^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} וטוטויהם של עמי, והוא ב-^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} ^{בְּקִרְבָּן} אל-^{אַלְפָא}, ובכן מסתנית התהוונה לאחרונה שבסיפר ומגניה.

ଶ୍ରୀମତୀ ପାନ୍ଦିତ୍ୟା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ (SIT)

**הלופה ראשונה
דפי עבורה ללימוד מגילת רות**

סמלת היגיינית מהותית ליטור, ואינה באיה רק כדי להסביר את רקע העמואא של ר' יג', שכן הנשאים המרוכבים במעגליה, כמו ואלה, "הקמתה, נשיאתה של התמשחה", מתקפם בשיעמיה, שעשלת אן.

בפניו זה מරחיב החיבור את השימוט החינויים של דוד ומקדים אותה עז פרא, שם שבבר רוחבר במגילה. לעלה השאלת השישלה מתחילה רצח לשמר על נסחיה של "שלילה דורות"; בדומה לשורת שבין אום דודא, מפאר, ולא מרוחדה, אונת השאלת קעכל קונג זפי עבורה שהוכנו על ידי תמרה. דפי העבורה הוכנו על בסיס הילוקות המגילה לפיקים ולומנות על פיה הבהיר. בדרכו השאלות עסקו תלמידים בעמיה ביביה. על בסיס היכנה בבית הועלו ביכינה ליזון ונשאים מרבוכים.

**פרק א'
משמעות אלימלך יורחת למראב, ונעמי ורות בלהה שבותה
לביותם אשר בירודה**

ירודה 1 – רקע (פסקוקים 1-6)

1. מהו תפקוד הפיהחה בסיטוף האגדה?
2. אלו פולטים כלולים בט霏ילה זו בצד הדם מהוים ביטול העיליה?
3. מה משמעות המושגים "הסתהברות" ו"ויחודה" בהבנה שלבליה?
4. כיצד ניתן בפירושו את "ההסתהברות" (שspo לב למשמעה ההסתבהה בשליל העמי, משbill רות ובשביל עופתו).
5. כיצד ניתן בungi מופיעעה בפריחה כרמות פריכות? (בפסוק אחד וברכיכם על פסקוקים).
6. מה ייוחרו של פסקוק 6 בינתה הששתלחות העניות במעגליה?
7. להערכה אפורה הספורה של הקטע הבא על סימנה בתהוורה רשות שערור מפרק צמצום מגילה רות מטה ומיון גז מבלי להזכיר אפילו את שמותיהן, עלות ומודקות שדרת דוד, ומטרד ושם גז, מבדוקים רוחבר אונת – הסבריו והגיאו.
8. ר' מעד אוד והן שמושב בחזרה רבתה מעד אוד – הילוקות המגילה דמיות הנחותה השראה לכל ספרו המגילה, הלא כן – והוא, אם שיעלט המלכבה, ותמר, אם האמהות.